

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ (Λουκᾶ, 19, 1-10)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άνω Γοργόμυλο, στις 29/1/1995)

1. Είμαι δίπλα σου

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο την ιστορία του Ζακχαίου, ο οποίος ήταν άνθρωπος με μεγάλο αξίωμα, που όμως το χρησιμοποιούσε για να πλουτίσει, ληστεύοντας τον κόσμο. Ήταν αρχιτελώνης, θα λέγαμε σήμερα Διευθυντής Εφορίας.

Αλλά κάποια φορά άκουσε ότι περνάει από την Ιεριχώ, την πόλη του, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Και μέσα του άναψε ο πόθος να Τον δει.

Όλοι οι άνθρωποι αισθανόμαστε την επιθυμία να πλησιάσουμε τον Θεό, ανεξάρτητα από το αν επιδιώκουμε συνειδητά να βρεθούμε κοντά Του. Αυτό συμβαίνει γιατί είμαστε δημιουργήματα του Θεού, και είναι φυσικό να αισθανόμαστε την επιθυμία να πάμε κοντά στον Πατέρα μας.

Ο Ζακχαίος πήγε εκεί που περίμεναν οι συμπολίτες του τον Χριστό.

Αλλά επειδή ήταν κοντός δεν θα μπορούσε να Τον δει λόγω του μεγάλου συνωστισμού. Γι' αυτό ανέβηκε σε μια συκομουριά, σε ένα δέντρο. Παρότι ήταν άνθρωπος με μεγάλο αξίωμα και πλούσιος, «θυσιάσε» την αξιοπρέπεια του και σαν μικρό παιδάκι σκαρφάλωσε στο δένδρο για να δει τον Χριστό.

Ο Κύριος όταν έφτασε στην συκομουριά, σήκωσε τα μάτια Του, κοίταξε τον Ζακχαίο και του είπε: «Ζακχαίε κατέβα γρήγορα και ετοιμάσου να Με υποδεχτείς. Σήμερα θα έρθω στο σπίτι σου». Ο Ζακχαίος κατέβηκε και πήγε τρέχοντας στο σπίτι του για να υποδεχτεί τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Ας σταθούμε λίγο εδώ. Είπαμε, ότι όλοι αισθανόμαστε τον πόθο, έστω και για μερικές στιγμές, να πάμε προς τον Πατέρα μας. Ακόμη και εκείνοι που τους λένε άθεους και απομακρυσμένους από την Εκκλησία, και αυτοί ακόμη ζητούν τον Θεό. Όμως δεν κάνουν όλοι αυτό τον πόθο πραγματικότητα. Βέβαια μερικοί προχωρούν με θάρρος, με ταπείνωση και με αυταπάρνηση, όπως ο Ζακχαίος, και πηγαίνουν στην Εκκλησία για να Τον αναζητήσουν συνειδητά. Αλλά και στο σπίτι τους γονατίζουν και προσεύχονται. Κάνουν ταπεινά τον

σταυρό τους και επικαλούνται την χάρη, τον φωτισμό, την δύναμη και τον αγιασμό του Θεού.

Λέγει Αγία Γραφή: «Μόλις εσύ σηκώσεις τα μάτια της ψυχής σου προς τα επάνω και αρχίσεις να αναζητείς τον Θεό, ο Θεός αμέσως σου λέει: Μη ψάχνεις να Με βρεις, δίπλα σου είμαι. «Ιδού πάρειμι». Πριν Με αναζητήσεις, Εγώ είμαι κοντά σου».

Και ένας Άγιος λέγει: «Όταν ψάχνεις να βρεις τον Θεό, νομίζεις πως ψάχνεις. Αλλά στην πραγματικότητα Τον έχεις κιόλας βρει. Γιατί ο Θεός βρίσκεται μέσα στην καρδιά σου». Πόθος τού Θεού Πατέρα μας, είναι να μην χαθεί ποτέ κανένας. Και ζητά να Του δώσουμε την ευκαιρία να μας πλησιάσει, να δημιουργήσει στην καρδιά μας ταπείνωση και μετάνοια, για να μας δώσει πλούσια την χάρη και τη ευλογία Του.

2. Μη προκαλούμε θορύβους

Με αυτά τα αισθήματα ο Ζακχαίος βρίσκεται στη πόρτα του σπιτιού του και περιμένει τον Χριστό. Ο Χριστός έρχεται, μπαίνει μέσα και κάθεται να φάει μαζί με τους μαθητές Του. Όμως εκείνη την στιγμή η συνείδηση του Ζακχαίου φωνάζει: «Ζακχαίε, μέχρι τώρα τι έκανες; Αυτά που έκανες, πόσο ήταν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού; Εσύ μέχρι τώρα είχες τον νου σου όχι στον ουρανό και στον Θεό, όχι στα πλούτη της χάριτός Του, όχι στην σεμνότητα, όχι στην ομορφιά του Παραδείσου, αλλά μόνο στη γη. Πώς τώρα εσύ, ένας τέτοιος άνθρωπος τόσο απομακρυσμένος από τον Θεό παίρνεις το θάρρος να στέκεσαι δίπλα Του; Και πώς είναι δυνατόν να εξακολουθείς να μένεις δίπλα Του, άμα δεν πάρεις ένα σφουγγάρι να σβήσεις το αμαρτωλό σου παρελθόν, να το νικήσεις, να το παραμερίσεις;

Ο Ζακχαίος, ξέροντας τι είχε κάνει, είπε στον Χριστό: «Κύριε, μέχρι τώρα δεν έζησα καλά. Όλα όσα έχω είναι ξένα, κλεμμένα, καρποί αδικίας. Γι' αυτό «τα ημίση των υπαρχόντων μου», τα μισά από όσα έχω, θα τα μοιράσω στους φτωχούς. «Και ει τινος τι εσυκοφάντησα», ό,τι έκλεψα, το επιστρέφω τετραπλάσιο.

Ποιός του είπε να μιλήσει έτσι; Η συνείδησή του! Τι είναι η συνείδηση; Η φωνή του Θεού που μιλάει μέσα μας και μας υποδεικνύει το σωστό.

Θα πούμε μια μικρή ιστορία. Ο Γιαννάκης, πέντε χρονών πιτσιρίκος, κάθε τόσο άνοιγε κρυφά το ντουλάπι έτρωγε τα γλυκίσματα. Έτσι όταν η μητέρα του πήγαινε να κεράσει κάποιον επισκέπτη δεν εύρισκε τίποτα. Τον συμβούλευε

συνέχεια ότι αυτό δεν είναι σωστό, αλλά ο Γιαννάκης δεν την άκουγε. Τελικά του είπε:

-Κοίταξε, Γιαννάκη, γιατί τρως το γλυκό, αφού δεν είναι όλο για σένα; Όταν θέλεις θα σου δίνω εγώ. Πες μου όμως, δεν αισθάνεσαι μέσα στην καρδιά σου μια φωνούλα που σου λέει ότι είναι αμαρτία αυτό που κάνεις;

-Ναι μαμά, την ακούω και δεν θα το ξανακάνω. Σου το υπόσχομαι.

Μετά από λίγες ημέρες πάλι τα ίδια ο μικρός.

-Γιάννη, του λέει η μαμά, δεν μου υποσχέθηκες ότι δεν θα το ξανακάνεις;

-Ναι.

-Δεν άκουσες την φωνή που σου έλεγε, μη το κάνεις αυτό γιατί είναι αμαρτία;

-Όχι, μαμά.

-Γιατί, παιδί μου, δεν την άκουσες;

-Γιατί αυτές τις μέρες μέσα στο σπίτι γίνεται πολύς θόρυβος, και δεν μπόρεσα να ακούσω αυτή τη μικρή φωνούλα.

Τι μας λέει αυτή η ιστορία; Εμείς, μόνιμα, «δημιουργούμε θόρυβο» μέσα στην καρδιά μας και δεν αφήνουμε να ακουστεί η φωνή του Θεού. Και όταν πάει να μας πει η συνείδηση μας, που είναι φωνή του Θεού και του φύλακα αγγέλου, «διορθώσου», εμείς εκείνη την στιγμή κάνουμε θόρυβο για να μην ακουστεί και βρισκόμαστε πεντακόσιες δικαιολογίες για να την ξεχάσουμε και να μην την λάβουμε υπόψη μας.

3. Δεν πληρώνουμε, απλά γλυτώνουμε

Ο Χριστός, όταν άκουσε το Ζακχαίο να λέει: «Δίνω τα μισά στους φτωχούς και όποιον αδίκησα του επιστρέφω τετραπλάσια», είπε: «Σήμερα έγινε σωτηρία στο σπίτι αυτό. Σήμερα σώθηκες, Ζακχαίε, γιατί πολέμησες την αμαρτία».

Όλοι πρέπει να προβληματιστούμε. Μπορεί η αμαρτία μας να μην είναι απαραίτητα κλοπή και αδικία. Υπάρχουν πολλών ειδών αμαρτίες. Αλλά ό,τι και αν είναι οι αμαρτίες μας, πρέπει να τις διορθώσουμε. Η φωνή της συνειδήσεώς μας, μας φωνάζει και μας το λέει.

Πώς οικονομεί τα πράγματα ο Πανάγαθος Θεός!

Κάθε τόσο μας δίνει αφορμές να θυμηθούμε τις αμαρτίες μας.

Παράδειγμα: Έτσι και γίνεται κουβέντα για το πόσο κακό είναι τα ψέματα και οι βλασφημίες και εμείς είμαστε εύκολοι σ' αυτά, νομίζουμε πως θα σπάσει η καρδιά μας, πως θα πεταχτούν τα μάτια μας έξω από τις κόγχες τους. Αισθανόμαστε την καρδιά μας να καίει γιατί ελέγχεται επειδή κάνει κάτι το κακό. Όλοι το αισθανόμαστε αυτό, και είναι η φωνή του Θεού που μας λέει: «Διορθωθείτε. Μισείτε το κακό. Γυρίστε κοντά Μου».

Τώρα, αδελφοί, είμαστε όλοι κοντά στον Θεό σωματικά, γιατί είμαστε μέσα στον Οίκο Του. Βρισκόμαστε μπροστά στο Άγιο Σώμα και Αίμα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που Το έχουμε πάνω στην Αγία Τράπεζα. Σε λίγο όσοι έχουν ετοιμαστεί, θα το λάβουν μέσα τους, εφόδιο ζωής αιωνίου. Βρισκόμαστε ενώπιον των ιερών εικόνων του Κυρίου μας, της Αγίας Μητέρας Του και των Αγίων. Βρισκόμαστε ακόμα ενώπιον του Τιμίου Σταυρού. Όλα αυτά αν τα προσέχουμε μας κάνουν να μην είμαστε μόνο σωματικά κοντά στον Θεό, όσο βρισκόμαστε στην εκκλησία, αλλά και πνευματικά. Μακάριος ο άνθρωπος που όταν φεύγει από την Εκκλησία, δεν την ξεχνάει, αλλά έστω και αν είναι μακριά σωματικά, επιδιώκει να βρίσκεται ψυχικά κοντά στο Θεό. Και αγωνίζεται να μην αφήνει τον εαυτό του να κυριαρχείται από αμαρτωλές επιθυμίες, πόθους, σκοπούς, επιδιώξεις, που θα τον κάνουν να φύγει από τον Χριστό μας και τον Πάτερα μας τον Επουράνιο!

Όταν εμείς πάρουμε τον δρόμο να πάμε κοντά στον Χριστό, όπως πήγε ο Ζακχαίος, τότε και ο Χριστός θα έρθει κοντά μας, και θα μας φωτίζει να μισήσουμε τα έργα του σκότους. Όταν αυτό γίνει, ανοίγει για μας η Βασιλεία του Θεού. Ο Ζακχαίος μετά την γνωριμία του με τον Χριστό έγινε Απόστολος και μάρτυρας. Τώρα είναι στη Βασιλεία του Θεού μαζί με τους Αποστόλους, με την Μητέρα μας την Παναγία και με όλους τους Αγίους. Και εμείς το ίδιο πρέπει να ποθούμε.

Ο Χριστός μάς καλεί σε μετάνοια. Γιατί διστάζουμε;

Μήπως νομίζουμε ότι άμα πάμε να εξομολογηθούμε θα πληρώσουμε εκείνα που κάναμε;

Όχι, αδελφοί, δεν θα πληρώσουμε. Απλώς θα γλιτώσουμε, θα ελευθερωθούμε, θα κερδίσουμε. Πόσα θα κερδίσουμε; Εκατονταπλάσια, χιλιοπλάσια. Ποιά θα είναι αυτά; Εδώ, στην παρούσα ζωή, η χαρά και η ειρήνη που είναι τα μεγαλύτερα και τα ωραιότερα αποκτήματα. Και στη μέλλουσα ζωή θα κερδίσουμε την Βασιλεία του Θεού, την αιώνια δόξα, χαρά και απόλαυση.

Μη μας γοητεύουν τα επίγεια. Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο αν κερδίσει πολλά,

φάει πολλά, πιεί πολλά, γλεντήσει καλά, για μια στιγμή, για λίγες ημέρες, για κάποιο μήνα, για μερικά χρόνια, και τελικά χάσει την αιώνια ζωή;

Να, από τι ήρθε ο Χριστός ο Σωτήρας και Κύριός μας, να μας ελευθερώσει. Ας ακούσουμε την αγία φωνή Του, την πατρική και στοργική φωνή, μέσα από τον λόγο Του, το Άγιο Ευαγγέλιο, που μας προσκαλεί στη χαρά της Επουράνιας Βασιλείας Του. Που μας προσκαλεί στη χαρά που αισθανόμαστε όταν είμαστε μέσα στην εκκλησία, και η οποία θα είναι πολλαπλάσια στον ουρανό, τετελειωμένη και ολοκληρωμένη.

Ο Θεός να μας αξιώσει να γυρίζουμε συνεχώς κοντά Του. Να ζούμε κοντά Του, για να απολαύσουμε την αιώνια ζωή. Αμήν.-